

Z głębokim smutkiem informujemy, że w dniu 22 stycznia 2023 roku zmarł **prof. dr hab. inż. Leonard Runkiewicz**. Był wspaniałym człowiekiem, wybitnym inżynierem, wielkim naukowcem, mentorem młodych naukowców, nauczycielem wielu pokoleń studentów. **Profesor Runkiewicz** był do końca zaangażowany zawodowo, działając aktywnie zarówno na Wydziale Inżynierii Lądowej PW jak i w Instytucie Techniki Budowlanej, gdzie pełnił wiele kluczowych funkcji w pionie naukowym Instytutu.

Politechnika Warszawska była pierwszym jak i drugim miejscem pracy **Profesora Runkiewicza**. Pierwszym ze względu na podjęcie pracy na stanowisku asystenta w 1960r., prowadzeniu licznych prac badawczych we współpracy z pracownikami PW, udziałowi Profesora w licznych postępowaniach związanych z uzyskiwaniem stopni naukowych przez pracowników PW. Drugim miejscem pracy ze względu na wieloletnie zatrudnienie w Instytucie Techniki Budowlanej na „pierwszym miejscu pracy” a „drugim miejscu pracy” na stanowisku profesora na Wydziale Inżynierii Lądowej PW. To jednak jedynie podział formalny. Profesor był związany z Politechniką Warszawską od czasów studiów przez cały czas. Profesor prowadził na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej wykłady oraz seminaria dyplomowe. Był promotorem licznych prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich. Był wykładowcą na studiach podyplomowych. Stale wspierał pracowników Wydziału Inżynierii Lądowej cennymi radami w sprawach związanych z awansami naukowymi i uzyskiwaniem stopni naukowych.

Profesor Runkiewicz był głównym referentem ok. 150 prac oraz członkiem zespołu wykonawczego ok. 80 prac naukowo-badawczych, 10 norm oraz 40 wytycznych i instrukcji stosowania. Wygłosił ponad 250 referatów na konferencjach naukowo-technicznych krajowych i międzynarodowych. Był promotorem 10 prac doktorskich oraz ponad 200 prac magisterskich i inżynierskich.

Profesor Runkiewicz był wieloletnim członkiem Rady Naukowej Instytutu Techniki Budowlanej. W 1995 r. objął funkcję przewodniczącego Komisji ds. Stopni i Awansów Naukowych w ITB, którą pełnił

przez 20 lat. W latach 2008-2011 był wiceprzewodniczącym, a w latach 2015-2017 przewodniczącym Rady Naukowej ITB.

Równolegle z działalnością na Politechnice Warszawskiej **profesor Runkiewicz** odbywał praktykę w Biurach Projektowych: na stanowisku asystenta, projektanta, konstruktora wykonując projekty konstrukcyjne z zakresu budownictwa ogólnego, komunalnego i inżynierii lądowej.

W latach 1963-65 profesor pracował w wykonawstwie i projektowaniu kolejno na stanowiskach kierownika budowy, głównego inżyniera i zastępcy dyrektora ds. technicznych. W tym czasie kierował także robotami z zakresu budownictwa mieszkaniowego, ogólnego i komunalnego o konstrukcji mieszanej, żelbetowej monolitycznej oraz żelbetowej prefabrykowanej. Wykonywał również prace projektowe z zakresu oceny stanu oraz rozbudowy i remontów obiektów budownictwa ogólnego. W 1964 roku uzyskał uprawnienia budowlane w specjalności inżynieryjno-konstrukcyjnej. Był rzeczoznawcą budowlanym.

Kolejną pracą profesora w latach 1965-67 było Biuro Projektowe, gdzie zajmował się projektowaniem konstrukcji budowlanych przemysłu hutniczego, a szczególnie Walcowni Średnio-Drobnej Huty Warszawa.

Profesor zaprojektował szereg elementów konstrukcyjnych Dworca Warszawa Śródmieście, a w późniejszym czasie nadzorował budowę osiedla Ursynów. Opracował wiele ekspertyz istotnych obiektów – są wśród nich np. żelbetowe zbiorniki Filtrów w Warszawie, ekspertyzy związane z wielkimi katastrofami budowlanymi (hala Widowiskowa w Chorzowie, Stadion Śląski).

Profesor wykonywał prace badawczo-konstrukcyjne z dziedziny oceny i diagnostyki odpowiedzialnych i trudnych konstrukcji, m.in. zbiorników i silosów, przemysłowych konstrukcji żelbetowych a także obiektów w Fabrykach Papieru i Celulozy, Siłowni Wodnych, Zakładów Petrochemicznych, Zakładów Wodociągowych, Cementowniach, Hutach, Fabrykach motoryzacyjnych itp. Były to najczęściej hale przemysłowe, zbiorniki, wieże, maszty, kominy, silosy, fundamenty pod maszyny, a także ponadto budynki, teatry, mosty, wiadukty, hale sportowe itp.

Wykonał ponad 800 prac naukowo-projektowych (ekspertyz) istniejących obiektów budowlanych w zakresie budownictwa ogólnego, przemysłowego i specjalnego w konstrukcji, z betonu zbrojonego i sprężonego oraz konstrukcji skomplikowanych i pionierskich z uwzględnieniem dynamiki budowli.

W PZITB **Profesor Runkiewicz** działał od 1970 r. będąc Przewodniczącym Koła w ITB, Wiceprzewodniczącym Zarządu Oddziału Warszawskiego, Sekretarzem Generalnym, członkiem Zarządu Głównego oraz Przewodniczącym kilku Komitetów. Od lat także był Przewodniczącym Komitetu Rzeczoznawstwa Budowlanego, a także członkiem Rad Programowych Czasopism budowlanych. Już w roku 2000 otrzymał akredytację PCBC do certyfikacji systemów jakości w przedsiębiorstwach budowlanych

Profesor Runkiewicz był organizatorem i współorganizatorem, przewodniczącym Komitetów Naukowych lub członkiem takich Komitetów wielu Konferencji Naukowo-Technicznych PZITB. Między innymi był współorganizatorem pierwszych konferencji naukowo-technicznych w Szczecinie pt. Badanie przyczyn i zapobieganie awariom budowlanym, zamienionej następnie w latach 90. na Konferencję Awarie budowlane w Międzyzdrojach, a także nieprzerwanie od 1990 roku jest współorganizatorem i kierownikiem naukowym Konferencji Ekologia a budownictwo w Bielsku-Białej oraz konferencji Rzeczoznawcy Budowlanego.

Za swą działalność **Profesor Runkiewicz** otrzymał wiele nagród i wyróżnień m.in.:

- Krzyże: Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi.
- Medal 100-lecia za zasługi dla Polski.
- Nagrody I, II i III stopnia Ministrów za wybitne osiągnięcia twórcze.
- Prestiżowa Nagroda im. W. Żenczykowskiego (PZITB).
- Senat Politechniki Lubelskiej, Uchwałą Nr 67/2020/XII z dnia 10 grudnia 2020 r., nadał Profesorowi tytuł Honorowego Profesora Politechniki Lubelskiej.
- Złota Odznaka z Diamentem PZITB, otrzymał godność członka honorowego PZITB, Tytuł Honorowego Przewodniczącego Komitetu Rzeczoznawstwa Budowlanego PZITB (2022).
- Złota Odznaka za Zasługi dla Warszawy.
- Złota Honorowa Odznaka Naczelnej Organizacji Technicznej.
- Nagrody za najlepsze prace naukowe w Instytucie Techniki Budowlanej.
- Nagrody za najlepsze artykuły i referaty.

Data i miejsce urodzenia:

25 sierpnia 1939 w miejscowości Góra Grabowiec (powiat zamojski, woj. lubelskie)

Stopnie i tytuły zawodowe:

1961 - mgr inż. budownictwa lądowego, Politechnika Warszawska

1972 - doktor, Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie

1981 - doktor habilitowany, Politechnika Warszawska

1987 - profesor nadzwyczajny nauk technicznych

Stanowiska:

- asystent - od 1960, na Politechnice Warszawskiej na Wydziale Inżynierii Budowlanej, w Katedrze Teorii Sprężystości i Plastyczności
- kolejne stopnie kariery w Instytucie Techniki Budowlanej, w tym w latach 1975 – 1981 był kierownikiem Zakładu Elektronicznej Techniki Obliczeniowej, a następnie, do 2002 r., kierownikiem Zakładu Konstrukcji Budowlanych. Do dziś pracuje na stanowisku profesora w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych, Geotechniki i Betonu.
- równolegle z pracą naukową asystent, projektant, konstruktor w licznych biurach projektowych, samodzielna praktyka ekspercka
- profesor nadzwyczajny, 2001-2014 etat, od 2014 do dziś umowy cywilno-prawne, Politechnika Warszawska; Wydział Inżynierii Lądowej; Instytut Inżynierii Budowlanej / Instytut Konstrukcji Budowlanych / Zakład Konstrukcji Budowlanych
- profesor nadzwyczajny - Politechnika Lubelska, Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej; Katedra Konstrukcji Budowlanych; Politechnika Świętokrzyska, Wydział Budownictwa
- ostatnie – profesor, Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie
- ostatnie – profesor, Politechnika Warszawska – w ramach umów cywilno-prawnych